

# *Upravni sud Republike Hrvatske*

## **MIROVINSKO OSIGURANJE – mirovinski staž**

Čl. 125/5. Zakona o mirovinskom osiguranju, NN 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07, 79/07, 35/08

**Protiv rješenja donesenog u postupku revizije rješenja o utvrđivanju mirovinskog staža, kojim je predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak, upravni spor nije dopušten.**

Iz obrazloženja:

»Odredbom članka 125. stavka 5. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 79/07 i 35/08) propisano je da se upravni spor ne može voditi protiv rješenja donesenog u reviziji, odnosno u povodu žalbe, ako je s tim rješenjem rješenje prvog stupnja poništeno i predmet vraćen na ponovni postupak.

Budući da je osporeno rješenje doneseno u postupku revizije te je nakon poništenja prvostupanjskog rješenja predmet vraćen Područnoj službi u Šibeniku radi donošenja novog rješenja, imajući u vidu naprijed citiranu zakonsku odredbu, tužba nije dopuštena, pa je Sud temeljem odredbe članka 125. stavka 5. Zakona o mirovinskom osiguranju riješio kao u izreci.«

Us-5224/04, 21. svibnja 2008.

## **ZDRAVSTVENO OSIGURANJE – PRAVO NA NAKNADU PLAĆE – bolovanje**

Čl. 22/2. Zakona o zdravstvenom osiguranju, NN 94/01, 88/02, 149/02, 117/03, 30/04, 177/04, 90/05

Čl. 71/3. Pravilnika o pravima, uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz osnovnog zdravstvenog osiguranja, NN 93/03, 158/03, 198/03, 81/04, 174/04, 30/05, 62/05, 112/05

Čl. 111/5. Zakona o radu, NN 38/95, 54/95, 65/95, 102/98, 17/01, 82/01, 114/03, 123/03, 142/03 30/04

**Za vrijeme trajanja otkaznog roka osiguraniku koji je oslobođen obveze rada ne pripada pravo na naknadu plaće za vrijeme bolovanja.**

Iz obrazloženja:

»Prema podacima spisa predmeta poslodavac tužitelja dana 30. srpnja 2004. donio je odluku o otkazu ugovora o radu prema kojoj tužitelju prestaje radni odnos istekom otkaznog roka od dva mjeseca od dostave odluke te je određeno da tužitelj nije dužan raditi za vrijeme otkaznog roka. Iza brani doktor tužitelja otvorio mu je s danom 4. kolovoza 2004. bolovanje, nakon čega je poslodavac zatražio kontrolu bolovanja.

Odredbom članka 22. stavka 2. Zakona o zdravstvenom osiguranju (NN 94/01, 88/02, 149/02, 117/03, 30/04 i 177/04) propisano je da se pod bolovanjem u smislu ovoga Zakona smatra odsutnost s rada zbog bolesti ili ozljede, odnosno drugih okolnosti. Sukladno odredbi članka 21. stavka 1. podstavka 1. istoga Zakona, osiguranici u okviru osnovnog zdravstvenog osiguranja imaju pravo na naknadu plaće za vrijeme bolovanja.

Odredbom članka 111. stavka 5. Zakona o radu (NN 38/95, 54/95, 65/95, 102/98, 17/01, 82/01, 114/03, 123/03, 142/03 i 30/04) propisano je da za vrijeme trajanja privremene nesposobnosti za rad ne teče otkazni rok. Pored toga, odredbom članka 113. stavka 2. istog Zakona propisano je da poslodavac može osloboditi radnika obveze rada za vrijeme otkaznog roka.

Imajući u vidu činjenice utvrđene u upravnom postupku te citirane zakonske odredbe, ovaj sud je na stajalištu da je u predmetnom upravnom postupku upravna stvar pravilno riješena, tj. da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim. To stoga što je poslodavac tijekom otkaznog roka oslobodio svog zaposlenika (ovdje tužitelja) obveze rada te stoga nije ni potrebna pošteta od rada zbog bolesti niti bi se radilo o bolovanju u smislu Zakona o zdravstvenom osiguranju, koje predmnijeva odsutnost s rada, koji tužitelj nije niti bio dužan obavljati u otkaznom roku. Posljedično tome nema ni osnove za refundaciju naknade plaće isplaćene tužitelju s osnove korištenja bolovanja.

Ovakvo stajalište u suglasnosti je s odredbom članka 71. stavka 3. Pravilnika o pravima, uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz osnovnoga zdrav-

stvenog osiguranja (NN 93/03) prema kojoj osiguraniku koji za vrijeme trajanja otkaznog roka nije obvezan raditi prema zahtjevu poslodavca, u skladu s člankom 113. stavkom 3. Zakona o radu, ne pripada naknada plaće ako za to vrijeme nastupi privremena nesposobnost za rad zbog bolesti, ozljede odnosno drugih okolnosti.

Slijedom navedenog osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, a tužbeni prigovori nisu od utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovom upravnom sporu. Pritom se napominje da je poslodavac ovlašten tražiti kontrolu opravdanosti bolovanja svoga zaposlenika.«

Us-5428/05, 28. kolovoza 2008.

## UKIDANJE KONAČNOG RJEŠENJA PO PRAVU NADZORA – invalidska mirovina

Čl. 263/2. i 269/2. Zakona o općem upravnom postupku, NN 53/91 i 103/96 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske

Čl. 140/1. Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji, NN 94/01, 122/02, 17/04, 48/04

Čl. 126. Zakon o mirovinskom osiguranju, NN 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 79/07, 35/08

Povrijeđen je materijalni propis ako je u postupku prevođenja prava hrvatskih branitelja na odredbe novog Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji izmijenjen uzrok nastanka invalidnosti.

Iz obrazložena:

»Prvostupanjskim je rješenjem prema službenoj dužnosti izvršeno prevođenje invalidske mirovine tužitelja temeljem članka 140. Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji (NN 94/01, 122/02, 17/04 i 48/04). Odredba stavka 1. toga članka podrazumijeva prevođenje korisnika obiteljske mirovine, novčane naknade u iznosu obiteljske mirovine i invalidske mirovine koji su ta prava ostvarili prema propisima Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji i drugim propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona – na odredbe ovoga Zakona, i to polazeći od dimenzije ostvarenih prava.

Tužitelj ne osporava utvrđenje tuženoga, koje odgovara stanju spisa, da mu je pravomoćnim rješenjem od 7. kolovoza 1997. invalidska mirovina određena polazeći od kombiniranog uzroka invalidnosti (30% bolest nastala kao izravna posljedica sudjelovanja u Domovinskom ratu i 70% druga bolest), kojim je rješenjem mijenjano rješenje od 12. rujna 1996. kojim je kao uzrok invalidnosti bila utvrđena isključivo bolest nastala u Domovinskom ratu (100%). Slijedi da je prvostupanjskim rješenjem očigledno povrijeđen materijalni propis (odredba o prevođenju) jer je prevedeno pravo u opsegu koji, s obzirom na to da rješenjem od 7. kolovoza 1997. utvrđen uzrok invalidnosti nije postojao u času prevođenja. Sud stoga nalazi da su se u konkretnom slučaju stekli uvjeti za ukidanje prvostupanjskog rješenja po pravu nadzora u smislu članka 126. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04 92/05) te stavka 2. članka 263. Zakona o općem upravnom postupku (NN 53/91 i 103/96).

S obzirom na to da se prema stavku 2. članka 269. Zakona o općem upravnom postupku ukidanjem rješenja ne poništavaju pravne posljedice koje je rješenje već proizvelo, već se onemogućuje daljnje proizvođenje pravnih posljedica ukinutog rješenja, prvostupanjsko će tijelo dio izreke osporenog akta da se predmet vraća na ponovni postupak provesti na način da u nastavku postupka odredi zakonito pripadajuću svotu invalidske mirovine za daljnje razdoblje nakon donošenja osporenog rješenja, a do tada tužitelju pripada pravo na invalidsku mirovinu kako je određeno prvostupanjskim rješenjem od 27. srpnja 2004.«

Us-5443/05, 9. travnja 2008.

*Priredila Meri Dominis Herman\**

\* Meri Dominis Herman, sudska savjetnica Upravnog suda Republike Hrvatske (court adviser at the Administrative Court of the Republic of Croatia)